

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

57. mudina ES un ASV iestādes reglamentēt kredītreitingu aģentūras atbilstoši kopīgi pieņemtiem principiem un metodēm, lai tādējādi atjaunotu uzticību šiem vērtējumiem un garantētu to noturīgumu; tomēr norāda, ka ES vajadzētu izstrādāt pašai savus reglamentējošos noteikumus, jo ASV Vērtspapīru un biržas uzraudzības komisijas standartu pārrobežu piemērošana ASV aģentūrām, kuras darbojas ES tirgū, nav pieņemama;

58. piekrīt Komisijai, ka kredītus sniedošajām iestādēm vajadzētu obligāti paturēt daļu no sniegtā kredīta, lai tādējādi tās būtu spiestas uzņemties daļu no nodotajiem riskiem; aicina šo jautājumu apspriest transatlantiskajā dialogā, lai saglabātu vienlīdzīgus noteikumus starptautiskā līmenī un ierobežotu sistēmiskos riskus pasaules finanšu tirgos; uzskata, ka būtu jāpanāk vienošanās par rīcības kodeksiem attiecībā uz valstu ieguldījumu fondiem;

59. aicina jauno Kongresu grozīt ASV noteikumu, kas paredz veikt 100 % ASV ienākošo kravu skenēšanu, un mudina to cieši sadarboties ar ES, lai nodrošinātu daudzveidīgas pieejas īstenošanu, pamatojoties uz faktisko risku; norāda, ka droša tirdzniecība ir īpaši svarīga vēl integrētākā pasaules ekonomikā, taču uzskata, ka šis stingrais pasākums ir potenciāls jauns šķērslis tirdzniecībai, radot būtiskas izmaksas ekonomikas dalībniekiem, kas no piegādes ķēdes drošības viedokļa nedos nekādu labumu;

60. uzskata, ka TEP var būt noderīgi Briselē un Vašingtonā rīkot seminārus par 100 % kravas skenēšanas jautājumu, lai veicinātu dziļāku izpratni ES un ASV likumdevēju iestāžu vidū un panāktu savlaicīgu un abpusēji pieņemamu šīs problēmas risinājumu;

61. ierosina nākamajā TEP sanāsmē pārrunāt to, vai būtu noderīgi iekļaut TEP jomā tehniskākus jautājumus un vai plašāka sadarbība starp ES un ASV ir īpaši būtiska, lai izveidotu darboties spējīgu emisiju kvotu un tirdzniecības sistēmu; ierosina pilnveidot pašreizējos kopīgos starptautiskos kritērijus energoietilpīgām nozarēm un iekļaut tos TEP procesā;

*

* * *

62. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Amerikas Savienoto Valstu prezidentam un Kongresam.

Drošības un pamatbrīvību nodrošināšana internetā

P6_TA(2009)0194

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta ieteikums Padomei ar Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par drošības un pamatbrīvību stiprināšanu internetā (2008/2160(INI))

(2010/C 117 E/33)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu par drošības un pamatbrīvību stiprināšanu internetā, ko PSE grupas vārdā iesniedza *Stavros Lambrinidis* (B6-0302/2008),

— ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši to pantus par personas datu aizsardzību, vārda brīvību, cieņu pret privāto un ģimenes dzīvi, kā arī tiesībām uz brīvību un drošību,

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾, Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/977/TI par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu⁽³⁾, Komisijas 2007. gada 13. novembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā (COM(2007)0698), Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvu 2006/24/EK par tādu datu saglabāšanu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu nodrošināšanu⁽⁴⁾, un Eiropas Kopienų Tiesas 2009. gada 10. februāra spriedumu lietā C-301/06 Īrija pret Parlamentu un Padomi,
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 24. februāra Pamatlēmumu 2005/222/TI par uzbrukumiem informācijas sistēmām⁽⁵⁾, Padomes 2001. gada 28. maija Pamatlēmumu 2001/413/TI par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem⁽⁶⁾, Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmumu 2008/919/TI, ar ko groza Pamatlēmumu 2002/475/TI par terorisma apkarošanu⁽⁷⁾, Komisijas 2007. gada 22. maija paziņojumu "Vispārīgā politika cīņai ar kibernetizāciju" (COM(2007)0267), kā arī nesenās iniciatīvas par smagu noziegumu un terorisma atklāšanu (piemēram, projektu "Check the web"),
- ņemot vērā Eiropas Padomes, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) un ANO darbu cīņā pret noziedzību un kibernetizāciju, pievērsoties pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzībai, tostarp internetā⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas tiesu un valstu konstitucionālo tiesu pēdējos spriedumus šajā jomā un jo īpaši Vācijas Konstitucionālās tiesas (BVerfG) spriedumu, kurā ir precīzi noteiktas tiesības uz konfidencialitātes aizsardzību un informācijas tehnoloģiju sistēmu integritāti⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3. punktu un 94. pantu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas atzinumu (A6-0103/2009),

A. tā kā interneta attīstība liecina, ka tas kļūst par neatņemamu instrumentu demokrātisku iniciatīvu veicināšanai, jaunu politisko debašu arēnu (piemēram, e-kampaņas un e-balsošana), visā pasaulē nozīmīgu instrumentu vārda brīvības nodrošināšanai (piemēram, veidojot blogus) un ekonomiskās darbības attīstīšanai, kā arī par mehānismu digitālās kompetences veicināšanai un zināšanu izplatīšanai (emācības); tā kā internets visu vecumu cilvēkiem ir nodrošinājis arvien vairāk iespēju, ļaujot, piemēram, sazināties ar cilvēkiem no dažādām pasaules malām, un tādējādi paplašinājis iespējas cilvēkiem iepazīt citas kultūras un labāk saprast citus cilvēkus un kultūras; tā kā internets ir palielinājis arī jaunu informācijas avotu dažādību, jo cilvēki tagad var brīvi piekļūt ziņām dažādās pasaules vietās;

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

⁽³⁾ OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 105, 13.4.2006., 54. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 69, 16.03.2005., 67. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 149, 02.06.2001., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 330, 09.12.2008., 21. lpp.

⁽⁸⁾ Piemēram, Eiropas Padomes 2001. gada 23. novembra Konvencija par kibernetizāciju. Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencija par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisku apstrādi.

⁽⁹⁾ BVerfG, 1 BvR 370/07, 27.2.2008, Absatz-Nr. (1 - 333).

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- B. tā kā valdībām un sabiedriskajām organizācijām un iestādēm ir jānodrošina piemērots tiesiskais regulējums un atbilstīgs tehniskais nodrošinājums, lai ļautu pilsoņiem aktīvi un efektīvi piedalīties pārvaldes procesos, izmantojot e-pārvaldes lietojumprogrammas;
- C. tā kā internets pilnā mērā iemieso Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā iekļauto vārda brīvības definīciju, jo īpaši tās “neatkarīgi no valstu robežām” aspektu;
- D. tā kā pārredzamība, cieņa pret privāto dzīvi un uzticības pilna atmosfēra interneta dalībnieku vidū būtu jāuzskata par neatņemamiem elementiem ilgtspējīga drošības redzējuma veidošanā internetā;
- E. tā kā internetā vārda brīvību un privātās dzīves aizsardzību var vienlaikus gan uzlabot, gan vairāk pakļaut ieviešanās mēģinājumiem un ierobežojumiem no privātā un valsts sektora puses;
- F. tā kā interneta sniegtās brīvības dēļ to izmanto arī kā platformu, lai izplatītu vardarbīgus ziņojumus, piemēram, apzinātus aicinājumus veikt teroristu uzbrukumus, kā arī lai izveidotu naidu kurinošas mājas lapas, kurās izteikti konkrēti pamudinājumi uz kriminālu rīcību, un tā kā plašākā nozīmē visā pasaulē ir pieauguši kibernetiskie draudi, kas apdraud individuus (tostarp bērnus) un tīklus;
- G. tā kā šiem noziegumiem jādod efektīvs un izšķirošs pretsvars, neatsakoties no interneta brīvības un atklātuma pamatprincipiem;
- H. tā kā demokrātiskā sabiedrībā pilsoņiem ir tiesības ikdienā uzraudzīt un vērtēt valdību un to privāto uzņēmumu rīcību un uzskatus, kuri sniedz pakalpojumus; tā kā šo principu arvien vairāk apdraud modernizētas novērošanas tehnoloģijas un atbilstīgu juridisko garantiju trūkums attiecībā uz ierobežojumiem šo tehnoloģiju izmantošanai;
- I. tā kā indivīdiem ir tiesības brīvi izteikties internetā (piemēram, lietotāju radītā saturā, blogos, sociālajos tīklos) un tā kā interneta meklētājprogrammas un pakalpojumu sniedzēji ir ievērojami atvieglājuši iespējas, kas ļauj cilvēkiem piekļūt informācijai, piemēram, par citām personām; tā kā tomēr ir tādas situācijas, kad personas vēlas izdzēst šādas datubāzēs ietvertu informāciju; tā kā šī iemesla dēļ uzņēmumiem jāspēj nodrošināt, ka personām ir iespēja no datubāzēm izdzēst personīgu informāciju;
- J. tā kā tehnoloģiju straujā attīstība arvien vairāk ļauj slepus un personām praktiski nemanāmi uzraudzīt iedzīvotāju darbības internetā; tā kā novērošanas tehnoloģiju pastāvēšana automātiski neattaisno to izmantošanu un tā kā atļautās robežas un konkrētās situācijas, kad valsts iestādes vai uzņēmumi drīkst izmantot šādas tehnoloģijas, būtu jānosaka, ievērojot vispārējās pilsoņu pamattiesību aizsardzības intereses; tā kā, apkarojot noziedzību internetā un draudus atklātai un demokrātiskai sabiedrībai, kurus atsevišķas personas un organizācijas rada internetā, lai nodarītu kaitējumu pilsoņu tiesībām, nevajadzētu rasties situācijai, kad dalībvalstis izmanto tiesības pārtvert un uzraudzīt visu datu plūsmu internetā savas valsts teritorijā neatkarīgi no tā, vai tā attiecas uz šīs valsts pilsoņiem vai datu plūsmu no citām valstīm; tā kā noziedzības apkarošanai jābūt samērīgai ar nozieguma raksturu;
- K. tā kā identitātes zādzības un krāpšanas problēma kļūst aizvien lielāka, ko iestādes, iedzīvotāji un uzņēmumi tikai tagad sāk atzīt un kas rada nopietnas drošības problēmas saistībā ar interneta aktīvo izmantošanu ļoti dažādiem mērķiem, tostarp tirdzniecībai un apmaiņai ar konfidenciālu informāciju;
- L. tā kā būtu jāatceras, ka valsts iestādes drīkst ierobežot tādu tiesību kā vārda brīvības un privātās dzīves neaizskaramības īstenošanu tikai tad, ja šāda rīcība atbilst tiesību aktiem, tā ir nepieciešama, samērīga un piemērota demokrātiskā sabiedrībā;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- M. tā kā internetā pastāv ievērojama varas un informētības plaisa starp korporatīvām un valdības struktūrām, no vienas puses, un individuāliem lietotājiem, no otras puses; tā kā šī iemesla dēļ ir jāuzsāk debates par nepieciešamajiem "piekrišanas" ierobežojumiem — gan attiecībā uz to, kādu informāciju uzņēmumi un valdības var prasīt lietotājiem atklāt un cik lielā mērā no personām var pieprasīt atteikties no privātās dzīves neaizskaramības un citām pamattiesībām, lai viņas varētu saņemt noteiktus interneta pakalpojumus vai citas priekšrocības;
- N. tā kā interneta globālā rakstura, atklātuma un līdzdalības iespēju dēļ tajā parasti valda brīvība, bet tas nenozīmē, ka (valsts un starptautiskā līmenī, kā arī sabiedriskā un privātā vidē) nebūtu jāpievērš uzmanība tam, kā tiek nodrošināta interneta lietotāju pamatbrīvību un viņu drošības ievērošana un aizsardzība;
- O. tā kā internetā vidē ietekmēto pamattiesību kopums ietver, cita starpā, privātās dzīves neaizskaramību (arī tiesības neatgriezeniski izdzēst personas digitālos datus), datu aizsardzību, vārda, runas un biedrošanās brīvību, plašsaziņas līdzekļu brīvību, tiesības uz politisku viedokli un darbību, diskriminācijas aizliegumu un izglītību; tā kā šādu tiesību saturu, arī to piemērošanas un darbības jomu un mērķi, tiesībās noteikto aizsardzības līmeni, kā arī aizliegumu šīs tiesības izmantot ļaunprātīgi jāreglamentē noteikumos par cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzību, ko garantē dalībvalstu konstitūcijas, starptautiskie līgumi cilvēktiesību jomā, tostarp Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija, Kopienas tiesību vispārējie principi un Eiropas Savienības Pamattiesību harta, un/vai citi attiecīgie valsts, starptautiskie vai Kopienas tiesību akti attiecīgajās piemērošanas jomās;
- P. tā kā visām iesaistītajām pusēm, kas darbojas interneta vidē, jāuzņemas sava daļa atbildības un jāiesaistās forumos, ja tiek apspriesti steidzami un svarīgi jautājumi par interneta darbību, lai tādējādi rastu un sekmētu kopējus risinājumus;
- Q. tā kā e-analfabētisms būs 21. gadsimta jaunais analfabētisms; tā kā šī iemesla dēļ interneta piekļuves nodrošināšana visiem iedzīvotājiem nozīmē to pašu, ko izglītības piekļuves nodrošināšana visiem iedzīvotājiem, un tā kā valdības vai privāti uzņēmumi nedrīkstētu sodīt pilsoņus, liedzot šādu piekļuvi; tā kā šādu piekļuvi nedrīkst izmantot ļaunprātīgi, lai veiktu nelikumīgu darbību; tā kā ir svarīgi risināt jaunas problēmas, kas saistītas, piemēram, ar tiklu neitralitāti, savietojamību, visu interneta mezglu globālu sasniedzamību un atvērtu formātu un standartu izmantošanu,
- R. tā kā interneta starptautisko, multikulturālo un jo īpaši daudzvalodības būtību globālā tīmekļa tehniskās infrastruktūras un protokoli pagaidām neatbalsta pilnībā;
- S. tā kā pašlaik notiekošajā interneta vides tiesību hartas izstrādē jāņem vērā visi attiecīgie pētījumi un pasākumi šajā jomā, tostarp arī nesenie ES pētījumi par šo jautājumu ⁽¹⁾;
- T. tā kā dinamiskai interneta attīstībai svarīga ir ekonomiskā darbība, savukārt tā ekonomiskā efektivitāte jānodrošina ar godīgas konkurences un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības palīdzību, ja vien šāda aizsardzība ir nepieciešama, samērīga un piemērota;
- U. tā kā būtu jāsauglabā pareizais līdzsvars starp valsts sektora informācijas atkalizmantošanu, kas paver līdz šim nebijušas iespējas īstenot radošus un kultūras eksperimentus un apmaiņas, un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību;

⁽¹⁾ Nesenajā pētījumā "Drošības un pamatbrīvību stiprināšana internetā — ES politika saistībā ar cīņu pret kibernoziēdzību" cita starpā izvirzīta ideja par nesaistošas interneta vides tiesību hartas pieņemšanu.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- V. tā kā visā pasaulē uzņēmumi informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) nozarē sastopas ar aizvien lielāku valdības spiedienu ievērot valsts tiesību aktus un politiku, kas savukārt var būt pretrunā starptautiski atzītām cilvēktiesībām, proti, vārda brīvībai un privātās dzīves neaizskaramībai; tā kā ir paveikti pozitīvi pasākumi, tostarp pasākumi, ko veikusi grupa, kas apvieno uzņēmumus, pilsoniskās sabiedrības organizācijas (tostarp cilvēktiesību un preses brīvības grupējumus), ieguldītājus un akademiķus, proti, tā ir izstrādājusi uz sadarbību vērstu pieeju, kuras mērķis ir aizsargāt un sekmēt vārda brīvību un privātumu IKT nozarē, un izstrādājusi Globālo tīkla iniciatīvu (GNI) ⁽¹⁾;
- W. tā kā stingri datu aizsardzības noteikumi ir jautājums, kas īpaši uztrauc Eiropas Savienību un tās pilsoņus, un Direktīvas 95/46/EK par datu aizsardzību 2. apsvērumā skaidri nosaka, ka tehnoloģijas (proti, datu apstrādes sistēmas) "ir paredzētas tam, lai kalpotu cilvēkam" un tām "jārespektē viņu pamattiesības un brīvības, jo īpaši privātās dzīves neaizskaramības tiesības, un jāveicina ekonomiskā un sociālā attīstība, tirdzniecības paplašināšana un personu labklājība",

1. iesaka Padomei:

Pilnvērtīga un droša piekļuve internetam visiem

- a) piedalīties pasākumos, lai panāktu, ka internets kļūst par svarīgu lietotāju iespēju paplašināšanas instrumentu, par vidi, kas ļauj attīstīties "augšupejošām" nostājām un e-demokrātijai, vienlaikus nodrošinot būtiskas garantijas, jo šajā jomā var rasties jaunas kontroles un cenzūras formas; interneta lietotāju brīvībai un privātās dzīves aizsardzībai jābūt patiesai, nevis šķietamai;
- b) atzīt, ka internets var būt lieliska iespēja veicināt aktīvu pilsonisko apziņu un ka šajā ziņā piekļuve tīkliem un saturam ir viens no svarīgākajiem elementiem; ieteikt turpināt šī jautājuma izpēti, pamatojoties uz pieņēmumu, ka ikvienam ir tiesības piedalīties informācijas sabiedrībā un ka visu līmeņu iestāžu un ieinteresēto pušu vispārējs pienākums ir atbalstīt šo attīstību, tādējādi vērsties pret elektronikas laikmeta divām jaunajām problēmām, proti, e-analfabētismu un demokrātisko atstumtību ⁽²⁾;
- c) mudināt ES dalībvalstis reaģēt uz aizvien informētākās sabiedrības vajadzībām un rast veidus, kā nodrošināt lielāku pārredzamību lēmumu pieņemšanas procesā, sniedzot iedzīvotājiem plašāku piekļuvei valdību uzglabātajai informācijai, tādējādi ļaujot pilsoņiem izmantot informācijas sniegtās priekšrocības; piemērot šo pašu principu Padomes informācijai;
- d) kopā ar citām iesaistītām pusēm nodrošināt, ka drošība, vārda brīvība un privātās dzīves aizsardzība, kā arī atklātums internetā netiek uztverti kā savstarpēji konkurējoši mērķi, bet gan kā mērķi, kas jāsasniedz vienlaicīgi saskaņā ar visaptverošu redzējumu, kas sniedz atbilstošas atbildes uz visām šīm prasībām;
- e) nodrošināt, ka visos attiecīgajos pasākumos, instrumentos vai lēmumos, kas attiecas uz drošības sekmēšanu un brīvību internetā, pilnībā ir atspoguļotas nepilngadīgo personu likumīgās tiesības uz aizsardzību pret kaitējumu, kā to paredz ANO Konvencija par bērnu tiesībām un kā tas atspoguļots ES tiesību aktos;

Cieša apņemšanās apkarot kibernoziēdzību

- f) aicina Padomes prezidentvalsti un Komisiju apdomāt jautājumu par kibernoziēdzības apkarošanu un izstrādāt visaptverošu stratēģiju, cita starpā ievērojot Eiropas Padomes Konvenciju par kibernoziēdzību, izpētīt arī veidus, kā risināt identitātes zādzību un krāpšanas problēmu ES līmenī, sadarbojoties gan ar interneta pakalpojumu sniedzējiem, gan lietotāju organizācijām, kā arī policijas iestādēm, kuru darbs saistīts ar IT noziegumu izmeklēšanu, un izstrādāt priekšlikumu par to, kā noorganizēt informēšanas kampaņas un novērst šādus noziegumus, vienlaikus visiem nodrošinot drošu un bezmaksas piekļuvei internetam; aicina izveidot ES biroju, lai sniegtu palīdzību tiem cilvēkiem, kas kļuvuši par identitātes zādzību vai identitātes krāpšanas upuriem;

⁽¹⁾ <http://www.globalnetworkinitiative.org/index.php>.

⁽²⁾ Eiropas Padomes 2008. gada 17. septembra dokumentā "Internets - kritisks resurss ikvienam" ir uzsvērts arī, ka "objektivitātes un līdzdalības nodrošināšana internetā ir būtisks solis uz objektivitātes un piedalīšanās nodrošināšanu sabiedrībā kopumā".

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- g) rosināt pārdomas par privātā un publiskā sektora dalībnieku nepieciešamo sadarbību šajā jomā un par sadarbības palielināšanu tiesībsardzības jomā, vienlaikus nodrošinot piemērotu apmācību tiesībsardzības un tiesu iestādām, tostarp apmācību par pamattiesību aizsardzības jautājumiem; atzīt, ka jāuzņemas kopīga atbildība un kopīgi jāizmanto priekšrocības, ko sniedz kopregulējums vai pašregulējums, kas ir efektīva alternatīva tradicionālajiem tiesību aktiem vai šos tradicionālos tiesību aktus papildinoši instrumenti;
- h) nodrošināt, ka projektā “*Check the Web*” (“Pārbaudi internetu”) sāktais darbs un nesenās iniciatīvas, kuru mērķis ir uzlabot informācijas izplatīšanu par kibernetiskās drošības, cita starpā izveidojot valsts brīdināšanas platformas un Eiropas brīdināšanas platformu internetā veiktu noziedzīgu nodarījumu paziņošanai (Eiropas izveidota Eiropas platforma kibernetiskās drošības jomā), ir nepieciešamas, samērīgas un atbilstīgas, turklāt tās papildina visas nepieciešamās garantijas;
- i) mudināt dalībvalstis atjaunināt tiesību aktus, lai aizsargātu bērnus, kas izmanto internetu, un jo īpaši lai par krimināli sodāmu padarītu iepazīšanos ar bērniem tiešsaistē seksuālos nolūkos, kā tas noteikts Eiropas Padomes 2007. gada 25. oktobra Konvencijā par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību;
- j) atbalstīt ES tiesību aktos paredzētās bērnu aizsardzībai un vecāku izglītošanai paredzētās programmas, ņemot vērā jaunos apdraudējumus elektroniskajā vidē, un veikt ietekmes novērtējumu par līdz šim īstenoto programmu efektivitāti; šajā sakarībā īpaši ņemt vērā tiešsaistes spēles, kuru mērķauditorija galvenokārt ir bērni un jaunieši;
- k) mudināt visus ES datoru ražotājus jau sākumā instalēt viegli aktivizējamu programmatūru bērnu aizsardzībai;
- l) pieņemt direktīvu par kriminālsankcijām, lai nodrošinātu intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu, pirms tam izvērtējot (ņemot vērā mūsdienu jauninājumu izpēti), cik lielā mērā tās ir nepieciešamas un samērīgas, un šajā nolūkā vienlaikus aizliegt sistemātiski uzraudzīt un novērot visu lietotāju darbības internetā un nodrošināt, lai sodi būtu proporcionāli pārkāpumiem; šajā sakarībā arī ievērot atsevišķu lietotāju vārda un biedrošanās brīvību un vērsties pret pamudinājumiem kibernetiskajā telpā pārkāpt intelektuālā īpašuma tiesības, tostarp pret dažiem pārmērīgiem piekļuves ierobežojumiem, ko nosaka paši intelektuālā īpašuma tiesību turētāji;
- m) nodrošināt, ka kriminālvajāšanai netiek pakļauta strīdīgu politisko uzskatu paušana ar interneta starpniecību;
- n) nodrošināt, ka nav tādu tiesību aktu vai prakses, kas ierobežo vai padara par kriminālsodāmām žurnālistu un plašsaziņas līdzekļu tiesības apkopot un izplatīt informāciju ziņu sniegšanas nolūkos;

Pastāvīga uzmanības veltīšana absolūtai pamatbrīvībai aizsardzībai un pastiprinātai to veicināšanai internetā

- o) ņemt vērā, ka “digitālā identitāte” arvien vairāk kļūst par personības neatņemamu daļu un ka tādēļ tā ir atbilstoši un efektīvi jāaizsargā no privātu un valsts pušu iejaukšanās — ir jānosaka un jāaizsargā īpašs datu kopums, kas ir cieši saistīts ar indivīda “digitālo identitāti”, turklāt visi šie elementi ir uzskatāmi par neatņemamām personas tiesībām, kurām nav ekonomiska rakstura un kuras nevar pārdot; pienācīgi ņemt vērā anonimitātes un pseidonimitātes nozīmi un vajadzību privātuma nolūkā kontrolēt informācijas plūsmas, kā arī to, ka lietotāju rīcībā vajadzētu būt efektīviem privātās dzīves aizsardzības līdzekļiem, piemēram, dažādām pieejamām privātumu nodrošināšanai tehnoloģijām, un ka lietotājiem vajadzētu būt attiecīgi izglītotiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- p) nodrošināt, ka dalībvalstis, pārtverot un uzraugot datu plūsmas neatkarīgi no tā, vai šie dati attiecas uz attiecīgo dalībvalstu pilsoņiem vai tie nāk no ārvalstīm, ievēro stingrus nosacījumus un garantijas, kas paredzētas tiesību aktos; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka attālinātā meklēšana, ja to paredz valsts tiesību akti, notiek, pamatojoties uz spēkā esošu meklēšanas orderi, ko izsniegušas kompetentās tiesu iestādes; atzīmē, ka vienkāršotas procedūras attālinātās meklēšanas gadījumā salīdzinājumā ar tiešajiem meklējumiem nav pieņemamas, jo tās pārkāpj tiesiskumu un tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību;
- q) atzīt, cik bīstami var būt noteikti interneta novērošanas un kontroles veidi, kuru mērķis ir izsekot arī ikvienu personas "digitālo" soli, lai radītu lietotāja profilu un piešķirtu "punktus"; precizēt, ka šādi paņēmieni vienmēr jāvērtē, ņemot vērā to nepieciešamību un samērīgumu salīdzinājumā ar mērķiem, kurus ar tiem iecerēts sasniegt; uzsvērt arī, ka lietotāji vairāk jāinformē un jāsaņem viņu apzināta piekrišana attiecībā uz e-darbībām, kas ietver personas datu publiskošanu (piemēram, sociālo tīklu gadījumā);
- r) mudina dalībvalstis noteikt visas struktūras, kuras izmanto interneta novērošanu, un sagatavot publiski pieejamu gada pārskatu par interneta novērošanu, tādējādi nodrošinot likumīgumu, samērīgumu un pārredzamību;
- s) pētīt un noteikt, cik lielā mērā valdība vai privāti uzņēmumi var prasīt un saņemt no lietotājiem "piekrišanu" daļēji atteikties no privātuma, jo atsevišķus lietotājus un šādas iestādes acīmredzami nevar uzskatīt par līdzvērtīgiem un vienādi informētiem sarunu partneriem;
- t) stingri ierobežot, noteikt un regulēt gadījumus, kad no privātiem interneta uzņēmumiem var prasīt, lai tie izpauž datus valsts iestādēm, kā arī nodrošināt, ka valdības šos datus izmanto atbilstīgi stingrākajiem datu aizsardzības standartiem; izstrādāt šī procesa efektīvu kontroli un novērtēšanu;
- u) uzsvērt, cik svarīgi ir, lai interneta lietotāji varētu stiprināt savas tiesības panākt, ka viņu personas dati, kas uzglabāti tīmekļa vietnēs vai kādā trešās puses datu glabāšanas medijā, tiek neatgriezeniski dzēsti; nodrošināt, ka interneta pakalpojumu sniedzēji, elektroniskās tirdzniecības pakalpojumu sniedzēji un informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji ievēro šādu lietotāju lēmumu; nodrošināt, ka dalībvalstis garantē pilsoņu tiesību piekļūt saviem personas datiem efektīvu piemērošanu, tostarp, šādu datu dzēšanu vai izņemšanu no tīmekļa vietnēm nepieciešamības gadījumā;
- v) nosodīt valdības uzspiestu interneta vietnēs meklējamā satura cenzūru, jo īpaši tad, ja šādiem ierobežojumiem ir atturoša ietekme uz politisko vārda brīvību;
- w) aicināt dalībvalstis nodrošināt, lai vārda brīvība netiktu pakļauta patvaļīgiem valsts un/vai privātā sektora ierobežojumiem, un nepieļaut jebkurus likumdošanas vai administratīvos pasākumus, kas varētu atstāt atturošu ietekmi uz visiem vārda brīvības aspektiem;
- x) atgādina, ka personas datu nodošanai trešām valstīm jānotiek atbilstoši, cita starpā, Direktīvas 95/46/EK un Pamatlēmuma 2008/977/TI noteikumiem;
- y) vērst uzmanību uz to, ka, aizbildinoties ar "lietiskā interneta" attīstību un radiofrekvenču identifikācijas (RFID) sistēmu izmantošanu, nedrīkst atstāt novārtā datu un pilsoņu tiesību aizsardzību;
- z) aicina dalībvalstis pareizi piemērot Direktīvu 95/46/EK par personas datiem saistībā ar internetu; atgādina dalībvalstīm, ka šī direktīva, īpaši tās 8. pants, jāpiemēro neatkarīgi no tā, kādas tehnoloģijas ir izmantotas personas datu apstrādē, un ka tās noteikumi aicina dalībvalstis nodrošināt tiesības uz tiesiskās aizsardzības līdzekli un kompensāciju noteikumu pārkāpšanas gadījumā (22., 23. un 24. pants);

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- aa) rosināt interneta vides tiesību hartas pamatprincipu iekļaušanu ar internetu saistīto instrumentu un lietojumprogrammu izpētē un attīstībā un “integrētas privātās dzīves aizsardzības” principa veicināšanu, saskaņā ar kuru jauno tehnoloģiju dzīves ciklā pēc iespējas drīzāk būtu jāievieš privātās dzīves un datu aizsardzības prasības, pilsoņiem nodrošinot lietotājiem draudzīgu vidi;
- ab) atbalstīt un pieprasīt Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja un 29. panta darba grupas aktīvu iesaistīšanos to Eiropas tiesību aktu izstrādē, kuri attiecas uz tām darbībām interneta vidē, kuras var ietekmēt personas datu aizsardzību;

Starptautiski pasākumi

- ac) aicināt visas interneta jomas ieinteresētās puses iesaistīties pašreiz notiekošajā interneta vides tiesību hartas izstrādes procesā — hartas, kas pamatojas uz pastāvošajām pamattiesībām, veicina to ievērošanu un sekmē jaunu principu atzīšanu; šajā ziņā dinamiskajai interneta vides tiesību hartas koalīcijai jāieņem vadoša loma;
- ad) nodrošināt, lai šajā sakarībā tiek apsvērta vairāku līmeņu un uz procesu orientēta iniciatīva ar daudzu ieinteresēto pušu iesaisti, kā arī globālu un vietēja mēroga iniciatīvu kombinācija, lai precizētu un aizsargātu interneta lietotāju tiesības un tādējādi nodrošinātu šā procesa likumīgumu, atbildību un atzīšanu;
- ae) atzīt, ka interneta globālais un atvērtais raksturs pieprasa ieviest vispārējus standartus attiecībā uz datu aizsardzību, drošību un vārda brīvību; šajā sakarībā aicināt dalībvalstis un Komisiju uzņemties iniciatīvu izveidot vispārēju platformu šādu standartu izstrādāšanai; atzinīgi vērtē rezolūciju par steidzamo vajadzību pasaulē bez robežām aizsargāt privāto dzīvi un kopīgo priekšlikumu attiecībā uz privātās dzīves un personas datu aizsardzības starptautisko standartu izstrādi, par ko vienojās 30. Starptautiskajā personas datu un privātās dzīves aizsardzības komisāru konferencē, kura notika Strasbūrā 2008. gada 15. līdz 17. oktobrī; aicina visas ES ieinteresētās puses (gan valsts, gan privātās) iesaistīties šajā procesā;
- af) uzsvērt, cik svarīgi ir izveidot īstu tīmekļa e-forumu, kur ES pilsoņi varētu risināt interaktīvākas apspriedes ar politikas veidotājiem un citām iestāžu ieinteresētajām pusēm;
- ag) rosināt ES aktīvu piedalīšanos dažādos starptautiskos forumos par globāliem un vietēja mēroga interneta aspektiem, piemēram, Interneta pārvaldības forumā (IGF);
- ah) kopā ar visām ES ieinteresētajām pusēm piedalīties Eiropas IGF izveidē — forumā, kurā tiktu analizēta valstu interneta pārvaldības forumu pieredze, kurš darbotos kā reģionāls centrs un kurš efektīvāk informētu turpmākos starptautiskos interneta pārvaldības forumus par Eiropas mēroga problēmām, viedokļiem un bažām;

*

* *

2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei un informēšanas nolūkā Komisijai.